

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Písku rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu Mgr. Marty Petříkové a přísedících Stanislava Šimečka a Mateje Šarköziho v hlavním líčení konaném dne 17. května 2023 v Písku,

takto:

Obžalovaný

[REDACTED]
aktuálně se zdržující na adrese [REDACTED],

se uznává vinným, že

v době od 13. 8. 2021 do 15. 8. 2021 v [REDACTED], jako hlavní vedoucí na Dětském letním táboře [REDACTED], na adrese [REDACTED], zneužívaje svého věku, mentální převahy a postavení, v úmyslu dosáhnout sexuálního uspokojení, začal psát zprávy na mobilní telefon praktikantce tábora [REDACTED], [REDACTED], v nichž na ni vytvářel sexuální nátlak, kdy jí psal, že by k němu měla být soukromě vstřícnější, že se budou tulit, že půlka lidí na táboře sexuje každý s každým a co se stane na táboře zůstává na táboře; když toto [REDACTED] odmítla, psal jí, že si to má rozmyslet, že takto na táboře nezapadne, že na ni budou všichni koukat jako na exota, že je jediný, kdo ji na táboře drží a že ona bude muset tábor opustit, načež [REDACTED] z obavy před [REDACTED] zavolala svým rodičům, přeposlala jim jejich vzájemnou komunikaci a ti ji z tábora ihned odvezli,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, a to přimět jiného k pohlavnímu styku nebo jinému srovnatelnému chování zneužitím svého postavení a z něho vyplývajícího vlivu a uvedený čin spáchat na dítěti, přičemž k dokonání činu nedošlo,

čímž spáchal

přečin sexuální nátlak podle § 186 odst. 2, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 186 odst. 3 trestního zákoníku k trestu **odnětí svobody** v trvání **2 (dva) roky**.

Podle § 84 trestního zákoníku a § 85 odst. 1 trestního zákoníku za podmínek uvedených v § 81 odst. 1 trestního zákoníku se výkon tohoto trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu** v trvání **3 (tři) roky za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným**.

Podle § 85 odst. 2 trestního zákoníku za užití § 48 odst. 4 písm. d) trestního zákoníku se obžalovanému **ukládá přiměřená povinnost podrobit se vhodnému programu psychologického poradenství**.

Oproti tomu se obžalovaný [redacted] podle § 226 písm. a) trestního řádu **zprošťuje** obžaloby státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Písku ze dne 6. 6. 2022, č. j. [redacted], pro skutky spočívající v tom,

že

1) v době od 14. 8. 2020 do 23. 8. 2020 v [redacted], jako hlavní vedoucí na Dětském letním táboře [redacted] na adrese [redacted], sexuálně obtěžoval [redacted], [redacted] která na letním táboře působila jako instruktorka, tím, že ji osahával na prsou, rozepínal jí spodní prádlo a činil návrhy, následně tuto vylákal do své chaty tím, že jí odcizil její osobní věci, poté, co si [redacted] pro tyto přišla, uzamkl dveře chaty a přes její prosby je odmítl otevřít, následně [redacted] přitiskl ke stěně, znehybnil jí ruce za zády a v úmyslu dosáhnout sexuálního uspokojení, přes její protesty a pláč, jí jednou rukou stáhl kalhoty s volným pasem, otočil ji a ze zadu na ní vykonal soulož,

2) v době od 14. 8. 2020 do 23. 8. 2020 v [redacted], jako hlavní vedoucí na Dětském letním táboře [redacted], na adrese [redacted], poté, co na [redacted], narozené [redacted], bez jejího souhlasu vykonal soulož, ji v dalších nejméně třech případech vylákal do své chaty, kde si na ní, zneužívaje svého věku, mentální převahy a postavení, v úmyslu dosáhnout sexuálního uspokojení, vynucoval pohlavní styk, se kterým [redacted] nesouhlasila, avšak tento strpěla, obávajíc se problémů, které by jí dle jejího přesvědčení, jako vedoucí tábora mohl způsobit,

v čemž byl podanou obžalobou spatřován pod bodem 1) zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a) trestního zákoníku a pod bodem 2) přečin sexuální nátlak podle § 186 odst. 2 trestního zákoníku,

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Kutinová.

neboť nebylo prokázáno, že se staly skutky, pro něž je obžalovaný stíhán.

Odůvodnění:

1. Obžalovaný [REDAKCE] je na základě obžaloby ze dne 6. 6. 2022, č. j. [REDAKCE], stíhán pro zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a) trestního zákoníku, pro přečin sexuální nátlak podle § 186 odst. 2 trestního zákoníku a pro přečin sexuální nátlak podle § 186 odst. 2, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Na základě provedeného dokazování byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku.
2. Obžalovaný [REDAKCE] se k jednání, které je mu kladeno za vinu, nedoznal. Připustil, že slečně [REDAKCE] psal nevhodnou konverzaci, nikoho však neznásilnil a nikoho do ničeho netlačil. Ve vztahu ke slečně [REDAKCE] nešlo o sexuální nátlak. Slečně [REDAKCE] napsal, ta jej 2x odmítla, takže následně už jí nepsal. Psal jí v pátek a v sobotu, v neděli už jí nepsal, pouze zařizoval to, aby mohla zůstat na táboře, volal jejím rodičům, zda případně pro ni můžou přijet, protože slečna [REDAKCE] neměla s sebou vhodné papíry povinné na tábor, což je bezinfekčnost a potvrzení od lékaře o oprávnění pracovat s dětmi. Jelikož tyto doklady neměla, tak ji obžalovaný po poradě s hlavním vedením poslal do kuchyně, protože ji nemohl dát k dětem. Slečna [REDAKCE] ale asi neusnesla, že je v kuchyni a zavolala svým rodičům. Obžalovaný rozhodně odmítá, že by slečnu [REDAKCE] nutil do sexu, nikdy do sexu nikoho nenutil. Původně na tábor se slečnou [REDAKCE] měla jet také slečna [REDAKCE], která na tábory už dlouho jezdí, a to převážně na turnusy obžalovaného. Jako praktikantku si vybrala slečnu [REDAKCE]. Se slečnou [REDAKCE] zřejmě byly již dříve nějaké problémy, protože ostatní vedoucí mu doporučovali, aby slečna [REDAKCE] nejela, že je divná. S tím však obžalovaný problém neměl, protože ji neznal a slečna [REDAKCE] řekla, že ji bude mít na starosti. Slečna [REDAKCE] na tábor jezdila již jako dítě, nejezdila však na turnusy obžalovaného, obžalovaný ji neznal, ale ostatní vedoucí ji znali, a proto se k ní mohli vyjádřit. Slečna [REDAKCE] ale na poslední chvíli napsala, že pojedje na jiný tábor. Když [REDAKCE] přijela na tábor, zrovna byli všichni na obědě v [REDAKCE], měli pauzu 2 hodiny mezi turnusy. Jelikož pro ni nebylo místo, nevěděli, k jakému oddílu ji dát, tak se se zástupcem obžalovaného [REDAKCE] dohodli, že by jim pomáhala na vedení s papíry, posléze zjistili, že je k ničemu, a že ani v tom jim nepomůže. Mezitím si s ní obžalovaný i psal, chtěl vědět, zda se něco děje, proč je taková. V tuto chvíli napsal i větu z komunikace "co se stane na táboře, zůstane na táboře", což nebylo myšleno nijak sexuálně, ale bylo to myšleno tak, že si tam říkají všechno. Následně ji nechali tedy na táboře volnost, obžalovaný neví, co dělala přes den, potom to však potřebovali nějak vyřešit, kdyby přijela hygiena, takže volal jejím rodičům, v neděli kontaktoval matku [REDAKCE], která uvedla, že si nemůže pro dceru přijet s tím, že v pondělí vyřídí potřebné papíry. Do té doby [REDAKCE] dali na výpomoc do kuchyně, což bylo v neděli večer a v neděli večer nakonec slečna i odjela. [REDAKCE] slečnu [REDAKCE] na táboře nechtěl, znal ji z předchozích turnusů, říkal, že je k ničemu, a že jí nemají brát. Obžalovaný potvrdil, že poškozene psal zprávy, prostě to zkoušel, pokoušel se o nějaké flirtování, nemyslel to nijak špatně, má takový styl komunikace, ale určitě nikdy z těch ostatních vedoucích z toho neměl nikdo ani výhody, ani nemusel odjet. [REDAKCE] se mu líbila. V jednu chvíli obžalovanému přišlo, že [REDAKCE] s ním komunikuje tak, jakože se ho snaží balit, se vším s ním souhlasila, poté úplně otočila, pak to chvíli vypadalo i v tom psaní, a poté zase byla její reakce opačná. Na táboře byla [REDAKCE] 3 dny, pátek, sobota, neděle. Slečnu [REDAKCE] nikdo do oddílu nechtěl, nakonec se slitovala [REDAKCE] z tanečního oddílu, a kdyby slečna na táboře zůstala a přinesla potřebné papíry, tak by v pondělí byla přiřazena k tanečnímu oddílu. Pro [REDAKCE] si přijel neznámý pán, představil se jako otčím. Obžalovaný s ním chvíli mluvil, ten pán mu začal jemně

nadávat, takže obžalovaný se omluvil, řekl mu, že to není úplně tak, jak ten pán uváděl, a že veškerou komunikaci smaže. Obžalovaný neví nic o tom, že si slečna [REDAKCE] měla stěžovat u majitele tábora [REDAKCE] na chování obžalovaného. Obžalovanému [REDAKCE] řekla, že jí kdysi dávno někdo hodil něco do pití a znásilnil ji, to vykládala na táboře v podstatě všem, nikdo tomu moc nevěřil. [REDAKCE] nebyla moc sdílná, byla taková zamlklá, jediné, co mu řekla, bylo, že dřív brala drogy, a že ve 13 letech už nebyla panna. Jelikož obžalovaného 2x odmítla, tak ten ji v sobotu přestal psát a věnoval se dalším povinnostem. Obžalovaný vypověděl, že za jeho 13 turnusů navázal na táboře tak 6 vztahů, přičemž šlo o dívky ve věku 16 až 20 let. Stejně tak navázal vztah s [REDAKCE], byli milenci, potkali se taky na táboře, chvíli si psali a pak se spolu 2 roky scházeli. Mezi nimi to již začalo, když jela poprvé na tábor, asi v polovině turnusu si psali, vyspali se spolu, a od té doby, pokud oba chtěli, tak se sešli i mimo tábor. Obžalovaný popřel, že by [REDAKCE] zamkl v chatě, popřel, že by z její chatky do své odnesl její věci. Podle obžalovaného vztahy na táboře jsou volnější, lze si to představit tak, že každý má úlet s někým, lidé se tam poznávají. Vztah mezi obžalovaným a [REDAKCE] byl ukončen z důvodu stále partnerky u obžalovaného. Obžalovaný vycítil, že slečna [REDAKCE] od toho vztahu chtěla víc, ale jejich vzdálenost to úplně neumožňovala, od počátku byli se slečnou [REDAKCE] domluveni, že budou pouze kamarádi s výhodami. S [REDAKCE] měl opakovaně dobrovolný pohlavní styk. [REDAKCE] na poslední chvíli odmítla jet na tábor, našla lepší nabídku.

3. Svědkyně [REDAKCE] u hlavního líčení vypověděla, že s obžalovaným se poznali před 2 lety v srpnu na táboře [REDAKCE]. Zpočátku vycházeli dobře, on jí potom začal psát nevhodné zprávy, které nebyly vhodné s ohledem na jeho pozici ve smyslu různých sexuálních nabídek či mazlení se. Psal i dalším slečnám, že mají přijít do jeho chatky. Stalo se, že jí před dětmi rozepl podprsenku. Svědkyně věděla, že obžalovaný je její nadřízený a nechtěla o tu pozici přijít. Obžalovaný ke všem jako nadřízený vystupoval, snažil se všem dokázat, že on je nadřízený, že tam tomu velí. Snažil se zaujmout pozornost právě vystupováním nebo psaním zpráv. A když někdo nechtěl, tak ho prostě vyřadil. Ve vztahu ke svědkyni bylo jeho chování nepřijatelné. Když člověk neudělal to, co obžalovaný chtěl, tak byl nepřijemný, nechoval se hezky. Mezi ní a obžalovaným nikdy nebyl citový vztah, nechodili spolu, nebyli partneři. Na policii svědkyně odmítla vypovídat s odůvodněním, že s obžalovaným jsou partneři, protože tehdy se o tom tak dohodli, ačkoliv v tu dobu partneři nebyli. V roce 2021 svědkyně na táboře [REDAKCE] nejela, protože byla pomocnou silou v kuchyni na jiném táboře, přičemž to, že pojede na jiný tábor, věděla od začátku července. Ke skutku pod bodem 1) obžaloby svědkyně uvedla, že v [REDAKCE] měli místnost pro praktikanty a vedoucí, kde si nechávali svoje věci. Ve skřínce byly příhrádky, kde si každý popsal svoji skupinu. Obžalovaný vzal věci, které patřily svědkyni, k sobě do chatky, kam si pro ně svědkyně došla. Šlo o notebook, nic jiného jí obžalovaný nevzal. V chatce, kam si svědkyně přišla pro notebook, byli sami, obžalovaný chatku zamkl. Svědkyně chtěla, aby chatku otevřel. Obžalovaný ji chytl ze zadu za ruce, stál za ní. Svědkyně na sobě měla klasické tepláky na gumu a tričko. Obžalovaný ji držel jednou rukou a druhou rukou jí stáhl kalhoty a kalhotky. Svědkyně stála před ním a před svědkyní byla postel. Obžalovaný ji hodil na postel, vlastně jak byla před ním, tak ji ohnul. Svědkyně dopadla na břicho. Svědkyně hlasitě brečela, nic neříkala, mlčela, protože se bála. Obžalovaný jí pustil ruce, svědkyně se otočila na záda, snažila se utéct, což se jí nepodařilo. Následně k dotazu soudu svědkyně uvedla, že proti jednání obžalovaného protestovala, křičela, že už nechce, že nechce, aby se to stalo, aby dokončil to, co chtěl. Následně došlo k souloži. Tato situace se na táboře opakovala ještě 2x, přičemž podruhé to bylo také nechtěné a potřetí s tím svědkyně souhlasila, protože se bála. K nedobrovolným pohlavním stykům, o kterých svědkyně vypověděla, došlo vždy večer po poradě. Jednání obžalovaného vůči svědkyni proběhlo v chatce č. 15, kde na pravé straně byly schody a po levé straně byl záchod, uvnitř byl stůl a postel. Postel byla umístěna nalevo vedle stolu. Věc, pro kterou si šla, byl MacBook. Svědkyně i ve druhém případě si šla do chatky pro svůj MacBook, potřetí do chatky obžalovaného šla proto, že se bála, protože neměla moc peněz a bála se, že by nedostala

zapláceno. Trestní oznámení v této věci podala až rok poté, a to kvůli [REDAKCE], protože se dozvěděla, že obžalovaný [REDAKCE] sexuálně obtěžoval, [REDAKCE] jí totiž telefonovala a brečela do telefonu. O tom, že ji obžalovaný znásilnil, se již na táboře svěřila [REDAKCE] a [REDAKCE]. Ano, svěřila se svému dítěti. Řekla jí, ať si dává pozor, až tam v červnu pojedou. Neřekla jí tehdy úplně všechno, řekla jí to až po roce. Svědkyně potvrdila, že část komunikace, která jí byla při výslechu předestřena, je vymyšlená, některé chaty s [REDAKCE] jsou skutečné (čl. 64-65), ale některé jsou vymyšlené (čl. 157 -164). Svědkyně se totiž bála, neboť jí obžalovaný psal, že půjde do vězení, že bude za všechno pykat. Vymyšlenou komunikaci psala s kamarádkou a tuto komunikaci předávala [REDAKCE]. Svědkyně se bála o ztrátu pozice, neboť sám obžalovaný řekl, že pokud se slečna nebude snažit, tak nedostane zapláceno, resp. když neudělá to, co on by chtěl. Svědkyně se s [REDAKCE] dohodla, resp. on ji poprosil, zda by nemohla napsat [REDAKCE], aby se spolu dohodli, aby to nemuselo dojít až k soudu. Slečna [REDAKCE] se s ním však dohodnout nechtěla. Svědkyně volala i otc [REDAKCE] osobně. potřetí do chatky obžalovaného šla proto, že se bála, protože neměla moc peněz a bála se, že by nedostala zapláceno.

4. Svědek [REDAKCE], manžel [REDAKCE], matky [REDAKCE], shodně jako v přípravném řízení vypověděl, že s matkou [REDAKCE] žije od [REDAKCE] 2 let, mají se rádi. [REDAKCE] je velice chytrá, citlivá a v poslední době dost uzavřená dívka. Na předmětný tábor [REDAKCE] jezdila každý rok, byla tam už asi 6x. Vždy jela jako účastnice tábora, dítě, teď už ale byla příliš velká, takže jediný způsob, jak tam mohla jet, byl, že byla praktikantkou. Svědek ji tam dovezl v pátek, v sobotu se [REDAKCE] ozvala s tím, že tam nechce být, že chce jet domů, svědek se domníval, že se necítí dobře v té nové roli. V neděli mu však volala manželka, že musí pro [REDAKCE] jet, protože [REDAKCE] jí poslala nějakou fotku komunikace, ze které bylo evidentní, že [REDAKCE] je v nebezpečí. O tom, že pojedou na předmětný tábor, se domlouvala se slečnou [REDAKCE], že pojedou spolu, ta to ale na poslední chvíli odřekla. Z obsahu komunikace, která byla matce [REDAKCE] přeposlána, bylo zřejmé, že na [REDAKCE] je naléháno způsobem, který svědek vyhodnotil jako velice neslušný, a že je v prostředí, ve kterém být nemůže. V komunikaci bylo napsáno něco takového, ať je povolná, že je to běžné, normální. Když svědek přijel na tábor, tak [REDAKCE] k němu běžela uplakaná, svědek jí řekl, ať si vezme věci a jedou domů. [REDAKCE] se balila, mezitím svědek komunikoval s osobou jménem [REDAKCE], vzal ho stranou a řekl mu, co si myslí o takovém chování. Cestou domů [REDAKCE] plakala, ale bylo cítit, že se jí ulevilo. Když přijeli domů, tak mu manželka ukázala tu další komunikaci, která svědku jenom utvrdila v tom, že to nebyl nějaký omyl nebo nedorozumění. Do této události se [REDAKCE] se žádnými psychickými problémy neléčila. Svědkovi je známo, že [REDAKCE] měla někomu sdělit, že ji měl otec znásilnit, nicméně není to pravda, použila to jako nepřiliš chytrou obranu. Když se vrátili z tábora, tak zpočátku se nějakou dobu zdálo, že přišla úleva, ale po čase se ukázalo, že [REDAKCE] byla plačtivá, střídaly se jí nálady, říkala, že má špatné sny, které končí násilím, začaly se jí třeba při jídle zničehonic trást ruce, říkala, že nic nemá smysl. Svědek s manželkou nakonec usoudili, že bude nezbytné požádat o odbornou pomoc a jejich dcera je v péči dětského krizového centra. Tuto pomoc vyhledali někdy začátkem roku 2022. Svědek dále vypověděl, že od ženy se dozvěděl, že [REDAKCE] měla [REDAKCE] říkat, že byla znásilněna a [REDAKCE] se podívala tomu, že jí to říká až teď, divila se, proč jí to neřekla předtím, než na tábor jela. Později [REDAKCE] změnila názor, že znásilněna nebyla, a že bude lepší se s obžalovaným domluvit. [REDAKCE] měl znásilnit obžalovaný.
5. Svědkyně [REDAKCE], matka [REDAKCE], stejně jako v přípravném řízení v rámci své svědecké výpovědi u hlavního líčení uvedla, že [REDAKCE] měla v srpnu 2021 odjet na tábor jako praktikantka, měla to domluveno s [REDAKCE], ale zhruba týden před nástupem na tábor se jí [REDAKCE] neozývala a odjela na jiný tábor. [REDAKCE] řekla, ať jede s ní. Svědkyně však tento nový tábor neznala, [REDAKCE] bylo 15 let, a proto řekla, že jestli chce jet na tábor, tak pojedou na tábor [REDAKCE], a to bez [REDAKCE]. Na tábor ji vzal manžel svědkyně, bylo to v pátek. Už v sobotu [REDAKCE]

volala, že se jí na táboře nelíbí, a že chce, aby pro ni přijeli. Následně ji kontaktovala v neděli, brečela do telefonu, byla nešťastná, ale důvod jí do telefonu neřekla, hovor ukončila a svědkyni poslala screenshoty zpráv, které jí poslal pan [REDACTED]. Obsahem komunikace, kterou jí [REDACTED] zaslala, bylo, aby [REDACTED] byla povolná, aby se s ním přišla mazlit, že to, co se upeče na táboře, se dál nerozšiřuje. Jeden z těch printscreenů poslala manželovi, nechtěla mu posílat všechny a on se vydal na cestu pro [REDACTED]. V ten okamžik ji kontaktovala matka [REDACTED], která jí zavolala, že jestliže okamžitě nepojedou pro [REDACTED] na tábor, tak že jsou ochotni pro ni jet oni. Matku [REDACTED] svědkyně vůbec nezná, slyšela ji v tom telefonu prvně. Svědkyně krátce mluvila s [REDACTED], a to na prvním turnusu tábora [REDACTED] který mohl proběhnout někdy 9. až 11. 7. 2021, na kterém [REDACTED] byla s tím, že [REDACTED] řekla, že [REDACTED] je fajn, že by byla bezvadná praktikantka, proto svědkyně dovolila [REDACTED] jet v srpnu na tábor jako praktikant. Vztah svědkyně s [REDACTED] je bezvadný. [REDACTED] je introvert, vždy to tak bylo. Od té doby o obžalovaném nikdy nehovořily, až prvně v souvislosti s touto trestní věcí. Svědkyně se domnívá, že [REDACTED] si nese následky, zpočátku to nevypadalo, že by jí to tolik zasáhlo, ale později začala trpět nespavostí, začala být velice citlivá na jakékoliv narážky, byla posmutněná. [REDACTED] proto dochází na psychoterapie. Svědkyni je známo, že byl kontaktován i [REDACTED] biologický otec, který jí přeposlal e-mail od pana [REDACTED] s omluvou. Svědkyně se domnívá, že jej kontaktovala i [REDACTED], i advokátka pana [REDACTED]. Svědkyni [REDACTED] nekontaktovala. Svědkyni je známo, že [REDACTED] kontaktovala [REDACTED], aby to [REDACTED] vzala zpátky. Svědkyně se [REDACTED] v tomto směru vyjádřila tak, že jí připadá zvláštní, že [REDACTED] chtěla jet na tábor, kde měla být údajně rok předtím znásilněna, a že jí přijde zvláštní, že někdo, komu se toto stane, se chce veřejně omluvit. [REDACTED] událost na táboře popisovala pokaždé stejně, ačkoliv se o ní společně bavily vícekrát.

6. Svědkyně [REDACTED], vedoucí na táboře, u hlavního líčení vypověděla, že na předmětný dětský tábor jezdí od roku 2017. Obžalovaný zde nejdříve působil jako zdravotník a později jako hlavní vedoucí. Obžalovaný se na táborech chová tak, že se často pokouší seznámit se s nějakou dívkou. Stejně tak to bylo i u svědkyně. Hned na počátku si to s ním však vyříkala a od té doby s ním problém neměla. Občas se jí doneslo od vedoucích a praktikantek, že si s nimi obžalovaný psal, chtěl se s nimi sejít, ale zda k tomu došlo či ne, to svědkyně neví. Lidé na táboře se hodně mění, přijede spousta nových lidí, jsou třeba nezadaní a často se stane, že se tam ti lidé spárují. Občas to vydrží jen po dobu toho turnusu, někomu to vydrží i po turnusu. Svědkyně se již na prvním turnusu seznámila s přítelem, se kterým udržuje vztah dosud a na tábor jezdí spolu. Pokud se týká [REDACTED], pak svědkyni je známo, že původně měla jet na tábor jako praktikantka [REDACTED], jenomže [REDACTED] na ten turnus nakonec nepřišla a [REDACTED] zůstala nepřirazená. Někakým způsobem se to řešilo, pak se navrhovalo, že půjde pomáhat do kuchyně, ale pozadí toho všeho svědkyně nezná. [REDACTED] za svědkyni přišla s tím, že od nich bude muset odejít do kuchyně, a že se jí to nelíbí. Pak říkala, že si ji [REDACTED] zavolal k sobě, tak šla na kečárnu a přišla s tím, že se evidentně nepohodli. Svědkyně má pocit, že jí [REDACTED] o SMS komunikaci mezi ní a obžalovaným říkala. Svědkyně uvedla, že šlo o soukromou komunikaci asi nějakého intimního charakteru, ale více to s [REDACTED] nerozebíraly. [REDACTED] jí řekla, že se jí to nelíbí, neví, co si o tom má myslet. Svědkyně jí sdělila, že si něčím podobným s [REDACTED] také prošli, že zůstali na profesionální úrovni, a že by jí to také takto doporučovala s tím, že pokud nechce, aby to pokračovalo, ať řekne "ne, mně se to nelíbí". Občas zaslechla od různých vedoucích názory na [REDACTED] v tom smyslu, že jde o osobu, která má potřebu na sebe strhávat pozornost. Když někde přišla, tak byla hlasitější, hodně se projevovala, hodně potřebovala být centrem pozornosti. Večer od deseti hodin začíná na táboře porada, porady trvají různě dlouho, podle toho, co je potřeba řešit, porada může být hotová za 5 minut, ale taky jsou schopni tam sedět hodinu. Někteří na poradě zůstanou sedět, někteří tam sedí do tří do rána. [REDACTED] svědkyně zná matně, na turnusech se míjely. Po táboře se říkalo, že [REDACTED] s [REDACTED] měli intimní vztah.

7. ██████████ v rámci své svědecké výpovědi u hlavního líčení uvedla, že na předmětném letním táboře působí jako vedoucí, zástupce hlavního vedoucího a zdravotník. Na táboře byla i v době, kdy tam byl obžalovaný jako hlavní vedoucí a zná též ██████████, přičemž v roce 2020 a 2021 byla na táboře, kdy ██████████ zde byla také jako vedoucí, jednalo se o 4. a 5. turnus, konec srpna. V té době se ██████████ chovala jako všichni ostatní vedoucí a až za rok se svědkyni svěřila, že s panem ██████████ spolu byli na chatičce, kde mělo dojít k pohlavnímu styku. Rozhodně se nezmínila o tom, že mělo jít o nějaké nucení. Tehdy na táboře, kdy se to mělo udát, tak tehdy ██████████ neříkala nic, chovala se normálně. Ohledně chování obžalovaného k ostatním praktikantkám se svědkyně vyjádřila tak, že občas naznačoval, že se mu líbí praktikantky a vedoucí. I se svědkyní se obžalovaný pokoušel o navázání intimního vztahu, ale nikdy se nic nestalo. Svědkyně mu jasně sdělila, že to k ničemu nepovede. Oba to brali v pohodě jako kamarádi. Při posílání zpráv svědkyně neměla pocit, že by na ni chtěl působit z pozice vedoucího. Svědkyni je známo, že pan ██████████ psal i jiným dívkám, bylo to takové veřejně známé tajemství. ██████████ svědkyně zná, jako děti spolu jezdily do stejného oddílu. ██████████ je taková zvláštní, střelená. Od ostatních se odlišovala, měla na všechno jiné názory, byla hodně výstřední, v něčem byla otevřená, v něčem byla uzavřená.
8. Svědkyně ██████████ u hlavního líčení vypověděla, že na tábor ██████████ nejdříve jezdila jako praktikant a později jako vedoucí nebo zdravotník. Obžalovaný jí psal, zda s ním nechce něco mít. Párkrát spolu něco měli a pak už nic. Začalo to v době, kdy jí bylo 16 let. ██████████ svědkyně zná, viděla ji párkrát, nikdy se s ní nebavila. Ten rok, co byl obžalovaný hlavním vedoucím, tak vyplynulo, že během tábora psal spoustě holek, ne-li všem, které tam byly jako praktikantky nebo vedoucí, zda s ním nechtějí něco mít. Toto jí řekla ██████████ a ██████████ s tím, že jim psal také. Podle svědkyně se rozhodně nedá říct, že na táborech sexuje každý s každým, rozhodně to není tak, že by se jeden večer někdo vyspal s někým a druhý večer s někým jiným. Když tehdy svědkyně navázala vztah s obžalovaným na táboře, tak to trvalo do listopadu. Párkrát se viděli i mimo tábor. Chování obžalovaného ve vztahu k ní bylo hezké. Rozhodně na ni nepůsobil z pozice vedoucího. Ten poslední rok, kdy tam byl jako vedoucí, jí ještě párkrát napsal, jestli s ním nechce jít do chatičky, ale to už svědkyně odmítla a tím to skončilo. Svědkyni je známo, že obžalovaný na táboře chodil s ██████████ a pak tam byla nějaká starší slečna ██████████ nebo ██████████, kterou měl s sebou jako svou partnerku.
9. Svědek ██████████ u hlavního líčení uvedl, že v roce 2020 a 2021 byl na táboře přítomen jako zástupce vedoucího, mimo jiné během 4. a 5. turnusu. Pan ██████████ působil jako hlavní vedoucí. Svědek zná ██████████, která na táboře byla v roce 2020 a v roce 2021 účast na táboře odmítla. Svědek jí psal, z jakého důvodu nechce jet na tábor, ona sdělila, že tam nechce jet s panem ██████████, že k tomu má své důvody. V roce 2021 byla ██████████ přítomna na 1. nebo 2. turnusu a pak odřekla svou účast. ██████████ byl známý tím, že psal holkám a snažil se je balit. Svědek od některých dívek v minulosti i některé zprávy viděl. Viděl zprávu od slečny ██████████, přičemž vždy se bavili v tom smyslu, že je to prostě blbeček, že to zkusí na každou. S ním osobně to svědek neřešil. O vztahu mezi ██████████ a obžalovaným nic neví. Z doslechu slyšel, že spolu údajně měli mít pohlavní styk. To slyšel svědek od paní ██████████ zhruba v roce 2021. Svědek není toho názoru, že by na táborech to bylo vztahově volné, a že každý sexuje s každým. Probíhá to tam normálně, třeba si někdo s někým padne do noty a třeba jsou spolu. U dost vedoucích vznikl vztah na táboře a následně se přelil i do normálního života mimo tábor. Pokud se týká ██████████, pak se svědek vyjádřil v tom smyslu, že kdyby věděl dopředu, že se má tábora účastnit jako praktikantka, tak by to okamžitě zamítl. Dle něho se nehodí na praktikantku. Přišla mu nezodpovědná na to, aby vykonávala takovou funkci. O chování obžalovaného směrem k ██████████ svědkovi není nic známo, neviděl žádné zprávy mezi ██████████ a obžalovaným. ██████████ se mu s ničím nesvěřila. Přesný důvod, proč ██████████ odjela z tábora, svědkovi není znám, ale každopádně ten odjezd

proběhl tak, že se do areálu tábora přiřtilo auto, kdy řidič vozidla poměrně agresivně svědka odbyl s tím, že je otcem [REDAKCE], že ji jede vyzvednout, a že oni ani neví, co se tam děje. Pak se tam objevil pan [REDAKCE] a ten si to převzal k řešení. Svědek dále soudu předložil mobilní telefon a v něm zobrazenou komunikaci jeho osoby s [REDAKCE], kdy tato mu 26. 7. 2021 psala, že: „s ní nemusí počítat na tábor, že na toto fakt nemá náladu a následně mu přeposlala komunikaci s [REDAKCE], ve které je uvedeno: "Ahoj, teď mi psala holčina, že ji budu mít jako praktikantku, ale tys mi slíbil, že budu mít kdyžtak tu kamarádku. Jak to mám chápat? odpověď: Tak, že budeš mít 3 pragoše, odpověď: Co je to za hloupost, ale v tomto případě mně vyškrtni, na tyto srandy fakt nemám náladu, promiň." Následně [REDAKCE] téhož dne píše svědkovi: "Pokusím se ti sehnat vedoucího, který to snese. Já se ti omlouvám, ale když jsem se ho [REDAKCE] zeptala, zda si na tábor mohu vzít štěně, protože pak se s ním budu stěhovat a potřebuji, aby si na mě zvykl, zeptal se mě, zda beru tu kamarádku, a abych to všechno domluvila s ní a co by on chtěl a takové řeči. Já řešila pro mě důležitou věc a udělal ze mě zase blbce. Fajn, odmítl mi 2 kamarádky, protože to nebyly úplně fešandy a odmítl i mojí vlastní sestru. OK. Tohle už prostě ale ne. Nebudu ze sebe dělat úplnou s prominutím kravku, když mi borka napíše, že je můj praktikant a já vždy schytám ty nejhorší. Zkusím někoho jednoduše najít, ale se mnou nepočítejte."

10. Svědkyně [REDAKCE] u hlavního líčení vypověděla, že obžalovaného zná z letního tábora, [REDAKCE] viděla jednou. Není si vědoma, zda s ní byla v 1 turnusu. Obžalovaný byl jejich hlavní vedoucí, vedl tábor a podle svědkyně vedl tábor úplně skvěle, a to ať už k dětem nebo k nim vedoucím. Měla to totiž s čím porovnat, jelikož na tábory jezdila odmala. To byl i důvod, proč tam svědkyně další rok jela znovu. Intimní vztahy na táboře určitě byly, někteří lidé tam přijeli už jako pár. Vztah svědkyně a obžalovaného byl na kamarádské úrovni. Dělal si srandičky, které si dopředu oba vysvětlili, kde jsou jaké hranice. Svědkyni je známo, že obžalovaný [REDAKCE] měl na táboře přítelkyni [REDAKCE], která byla většinu času nemocná a byla na ošetřovně. S obžalovaným si zprávy psali, řešili hlavně tábor a psali si hlavně srandičky, ale nic vážného, co by mělo svědkyni urazit. [REDAKCE] svědkyně nezná.
11. Svědek [REDAKCE] u hlavního líčení vypověděl, že je předsedou spolku, který pořádá předmětné letní tábory. Obžalovaný na tyto tábory jezdí od roku 2016/2017. O navazování vztahu mezi obžalovaným a praktikantkami svědek nic neví. Prvně o tom slyšel loni, když mu zavolala policie. Na [REDAKCE] si svědek nepamatuje, neví, zda s ní někdy mluvil. Nikdy se nestalo, že by za ním přišla praktikantka a na něco si stěžovala. [REDAKCE] za ním nepřišla, nestěžovala si na obžalovaného, že by s ním něco takového měla řešit telefonicky, si svědek vůbec nevybavuje. Pokud se týká [REDAKCE], zná ji pouze podle jména, ohledně její osoby na táboře žádné problémy neřešil. V průběhu tábora svědek komunikuje s vedením, ale například v červenci mají souběžně 3 místa, kde se konají tábory, takže svědek různě přejíždí. Obecně může říct, že pokud řeší nějaké věci na táboře, pak je řeší s vedoucím, určitě je neřeší s praktikanty. Žádná dívka se na něj s informací, že byla obžalovaným znásilněna nebo obtěžována, neobrátila. Smlouvy s praktikanty a vedoucími formálně uzavírá svědek, osobně se s nimi ale nevidí. Částky se tam doplní předposlední den, a to na základě dohody s hlavním vedoucím. Platba má fixní částku a pak částku pohyblivou, kterou může ovlivnit hlavní vedoucí.
12. V hlavním líčení byl podle § 102 odst. 2 trestního řádu čten protokol o výslechu svědka - osoby mladší 18 let [REDAKCE], učiněný dne 15. 12. 2021. [REDAKCE] uvedla, že na Letním táboře [REDAKCE] v [REDAKCE] byla již v minulosti jako dítě asi 6x. V roce 2021 byla v 1. turnusu jako dítě a v 5. turnusu již byla jako praktikant. Do kontaktu s obžalovaným přišla již daleko dříve, byl na táboře jako zdravotník, ale to bylo vše v pohodě. Vedoucí oddílu při 1. turnusu, kde svědkyně byla ještě jako dítě, byla [REDAKCE]. Svědkyně se s ní hodně bavila a vznikl nápad,

že by s [REDAKCE] svědkyně mohla jet na 5. turnus jako praktikantka. Toto jí [REDAKCE] nabídla a svědkyně s tím souhlasila. Někdy v půlce srpna jí přestala [REDAKCE] odepisovat, protože byla na jiném táboře a údajně neměla žádný signál a nefungovala jí data. Následně jí řekla, že se s [REDAKCE] nepohodla a že jede na jiný tábor. Na táboře se svědkyně dozvěděla, že pro ni není místo a poslední den, co byla na táboře, třetí nebo čtvrtý, jí [REDAKCE] poslal pracovat do kuchyně. Asi 2 dny před začátkem turnusu svědkyně volala [REDAKCE], kontakt na něj našla na internetu s tím, že on jí řekl, že o ní ví a že může jet i bez [REDAKCE]. [REDAKCE] svědkyni řekla, že jí [REDAKCE] z turnusu vyhodil, a to právě kvůli svědkyni, protože jí chtěla mít jako praktikantku. [REDAKCE] jí řekl, že bude mít více praktikantů, s čímž ona nesouhlasila a prostě potom nejela. [REDAKCE] posílala svědkyni také chaty s [REDAKCE], kde jí [REDAKCE] napsal něco v tom smyslu, že jestli se svědkyni bude aspoň jednou sex, tak může přijet. Když přijela na tábor, tak zjistila, že nemá potvrzení, aby mohla pracovat s dětmi, a když přijel [REDAKCE] a ona mu to řekla, tak jí odpověděl, ať se nestresuje, že ho taky nemá, že jí ho napíše. Pak jí začaly chodit zprávy od [REDAKCE], přišla 1. zpráva, že může být trochu akční. Následně jí [REDAKCE] napsal, že může být vstřícnější aspoň k němu. Pak jí došlo, jak to myslel. Pak jí [REDAKCE] řekl, ať se staví večer za ním na chatce, kdy svědkyně mu na to neodpověděla. Dovedla z toho, že s ní chce [REDAKCE] navázat fyzický kontakt. V té zprávě, že má být svědkyně vstřícnější, napsala něco jako "ha, ha" a on jí napsal, že žádné "ha, ha," že to myslí vážně". To byla asi první chvíle, kdy se svědkyně začala bát, přišlo jí to divné. Pak jí obžalovaný psal další nevhodné zprávy. Určitě psal, že pokud se s ním svědkyně nevyspí, tak mezi tu skupinu vedoucích nezapadne. Tomu svědkyně samozřejmě nevěřila, protože ví, že spousta holek s ním nic neměla a stejně mezi ty vedoucí zapadla. Na táboře se ptala [REDAKCE] a [REDAKCE], zda s [REDAKCE] něco měly a ony jí řekly, že ne. Pak jí [REDAKCE] napsal, jestli se s ním pomazlí. Na to mu ona napsala "ne, děkuji za velmi vřelou nabídku", což myslela samozřejmě ironicky, protože už nevěděla, co má dělat. Po těchto zprávách jí napsal, že volá rodičům, ať si pro ni přijedou. Rodičům se vymluvil na to, že svědkyně nemá papír. Další den šla svědkyně pracovat do kuchyně a tam někdy odpoledne ztratila nervy a celé ty konverzace poslala mámě, resp. už předtím jí svědkyně volala s brekem, zda by si pro ni mohli dojet. [REDAKCE] samozřejmě nic neřekla. Do tábora pro ni přijel nevlastní táta, [REDAKCE] mu snad říkal, ať se jdou dohodnout jako chlap s chlapem. Tábor svědkyně opustila proto, že jí psal [REDAKCE] nevhodné zprávy. Asi druhý den pobytu na táboře jí zavolala [REDAKCE] s tím, že jí [REDAKCE] před rokem znásilnil. Z toho byla svědkyně šokovaná, protože ona by své kamarádce takovou informaci řekla předem, ať na tábor nejedí, že je to nebezpečné. Následně svědkyně volala [REDAKCE], majiteli tábora, řekla mu, že [REDAKCE] jí chce poslat domů na základě toho, že s ním nechce nic mít, což [REDAKCE] asi nepochopil. [REDAKCE] jí odpověděl, že [REDAKCE] může jenom domluvit, aby jí neposílal domů. Po této události jí [REDAKCE] ještě napsala několik zpráv, a sice, že s obžalovaným uzavřela jakousi dohodu, že už se to dál řešit nebude. Psala, že taková dohoda je připravena i pro svědkyni, ať jí podepíše. [REDAKCE] věděla, že svědkyně už to dál řešit nechce. Ve škole svědkyně pláče, kdykoliv si na to vzpomene, v noci se jí třeba zdá, že jí na táboře někdo píše SMS zprávy a potom to vyvrcholí v tom, že jí znásilní nebo něco takového. Když šla za mámou, tak máma řekla, že se nic podepisovat nebude. Pak volala mámě právníčka od [REDAKCE]. To ví svědkyně od své matky. Právníčka volala i vlastnímu otci svědkyně [REDAKCE], který o této události neměl tušení. V průběhu výslechu byla svědkyni předložena konverzace, která je založena na čl. 64-71 spisu, ke které svědkyně uvedla, že jde o konverzaci mezi ní a [REDAKCE], svědkyně jí vše věřila, i když rodiče svědkyni říkali, že si myslí, že si to [REDAKCE] celé vymyslela. Do telefonu jí [REDAKCE] řekla, že jí [REDAKCE] znásilnil, ale v konverzaci píše zase něco jiného. Svědkyně neví, co si o obsahu konverzace má myslet, protože [REDAKCE] jí řekla, že jí [REDAKCE] znásilnil a tady v konverzaci píše, že ho má ráda a že vše bylo dobrovolné. Svědkyně dále potvrdila, že [REDAKCE] napsala, že jí někdo znásilnil a že jí někdo něco hodil do pití. Psala to proto, že všichni ostatní tam popíjeli alkohol, ale ona ne, protože kdyby se opila, tak by jí ten člověk mohl snáze něco udělat. To s tím znásilněním řekla proto, že už nevěděla, co má dělat. Pokud v komunikaci svědkyně píše, že nemůže doma uvést celou pravdu, tak měla na mysli to, že nemůže nic říci o tom, že si vymyslela to znásilnění. Bála se, že by to její

mámě a nevlastnímu tátovi mohlo ublížit. Teď už ale všechno vědí. Ten den, co volala právnička vlastnímu otci svědkyně, tak měla hodně zmeškaných hovorů od táty a mámy, rozbrečela se a všechno jim řekla, i o tom údajném znásilnění. Pokud jde o komunikaci, kterou si psala s [REDAKCE], a to asi z 1. nebo 2. dne tábora na 5. turnusu, bylo to psané zpočátku, kdy chování obžalovaného brala jako srandu. Svědkyně uvedla, že je hrozně ironický člověk, ani neví, proč psala to, co psala.

13. Z protokolu o výslechu svědka - osoby mladší 18 let čteného u hlavního líčení v souladu s § 102 odst. 2 trestního řádu bylo zjištěno, že [REDAKCE] v rámci své doplňující výpovědi uvedla poté, co jí byla předestřena komunikace na Snapchatu, která měla proběhnout mezi ní a [REDAKCE], že tuto komunikaci nepsala, poukázala na to, že u komunikace v názvu [REDAKCE] chybí smajlík se srdíčky. Vypověděla, že nedávno na Snapchatu se u ní objevil účet, který byl přesně takový jako používá ona, ale nebyl zde smajlík se srdíčky za názvem [REDAKCE]. V komunikaci je například uvedeno, že [REDAKCE] svědkyni znásilnil, což ale dle svědkyně není pravda, toto nikdy neřekla a nemá potřebu lhát. Komunikaci s [REDAKCE] svědkyně již žádnou nemá, [REDAKCE] si zablokovala již v době, kdy tato ji žádala, aby udělali dohodu.
14. Soud ve věci provedl dále listinné důkazy, z nichž učinil následující skutková zjištění. Obsah komunikace mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] je zjištěn z předložené konverzace, tak jak je ve spise založena na čl. 65-71 spisu, k níž se vyjádřila svědkyně [REDAKCE] v tom smyslu, že jde o komunikaci skutečně mezi jmenovanými uskutečněnou. Z komunikace mezi [REDAKCE] a [REDAKCE] na čl. 23 je zjištěn její obsah, přičemž jde o komunikaci předloženou policejnímu orgánu [REDAKCE] a psanou před konáním 5. turnusu tábora v roce 2021. Z úředního záznamu vyhotoveného policejním orgánem dne 19. 8. 2021 v [REDAKCE] je zjištěno, že tohoto dne se dostavila oznamovatelka [REDAKCE] a oznámila, že ji loni v srpnu 2020 v době od 14. 8. 2020 do 23. 8. 2020 na táboře v [REDAKCE] znásilnil [REDAKCE], hlavní vedoucí tábora. Od počátku jí měl [REDAKCE] dělat nevhodné návrhy, přičemž jednoho dne, neví, o jaký den šlo, jí vzal z její chatky její osobní věci, konkrétně věci jako notebook, mobilní telefon a peněženku, a řekl jí, ať si pro ně přijde do jeho chatky. Když k němu do chatky přišla, on chatku zamkl, odhodil klíče a řekl jí, ať si pro věci jde, že jsou pod postelí. Když si šla k posteli pro věci, on ji ze zadu chytil, držel ji svými rukama její ruce, poté jí druhou rukou rozepl kalhoty a vykonal na ní soulož. Poté to řekla hlavnímu majiteli tábora, který se jí vysmál do obličejů s tím, že si to vymyslela. Toto se během tábora stalo ještě 3x, celkem tedy 4x. Vždy jí říkal, že jí nevrátí věci, pokud si pro ně nepřijde za ním do chatky, ona vždy do chatky šla a on na ní znovu, stejným způsobem, vykonal soulož. Dnešního dne se rozhodla celou věc oznámit, protože se to stalo i její kamarádce [REDAKCE], které je 15 let, kdy jí to měl udělat též [REDAKCE]. Obsah komunikace mezi obžalovaným [REDAKCE] a [REDAKCE] je zjištěn z printscreenů předložených [REDAKCE], matkou [REDAKCE], založených na čl. 42-48 spisu. Z komunikace mezi [REDAKCE], otcem [REDAKCE], a [REDAKCE], a dále mezi [REDAKCE] a [REDAKCE], je zjištěn její obsah. Obsah komunikace mezi [REDAKCE] a [REDAKCE], [REDAKCE] je zjištěn z komunikace předložené a založené do spisu. Z úředního záznamu policejního orgánu ze dne 1. 10. 2021 vyplývá, že vyhodnocením veškerých zjištěných dat v mobilním telefonu Huawei P30 Lite, který vydal obžalovaný [REDAKCE], bylo zjištěno, že v předmětném mobilním telefonu se nenachází žádná závadová data. Žádná závadová komunikace nebyla zjištěna ani z Messenger komunikace. Z komunikace se dokládá chování [REDAKCE] k dívkám, kdy on jim nabízí možnost osobního setkání, mazlení, v některých případech se objevuje i nabídka sexu, téměř všechny dívky odmítnou, kdy toto vezme [REDAKCE] na vědomí a komunikace pokračuje v běžné rovině. Z komunikace na čl. 157-164, a dále na čl. 178-180 spisu je zjištěn její obsah, přičemž tato komunikace byla do spisu založena ze strany obhajoby s tím, že tuto komunikaci

obžalovanému [REDAKCE] předložila svědkyně [REDAKCE]. Obsah komunikace mezi [REDAKCE] a obžalovaným za období od zahájení trestního řízení v roce 2021 je zjištěn z úplného chatu, který byl předložen obžalovaným a založen do přílohové obálky spisu. Z hromadného chatu vedoucích na táboře je zjištěn jeho obsah. Z předložené fotodokumentace pořízené v únoru 2023 je zjištěna situace v areálu tábora a situace vnitřního prostoru chatky. Ze screenů komunikace předložených poškozenou [REDAKCE] je zjištěn obsah komunikace mezi [REDAKCE] (čl.136-140 spisu).

15. Ze zprávy [REDAKCE] ze dne 30. 8. 2022 vyplývá, že [REDAKCE] je v jejich péči pro stabilizaci jejího psychického stavu, který by každá další traumatizující zkušenost mohla nepříznivě ovlivnit. V jejím případě není doporučeno ožívování okolností projednávané události, přičemž nelze s jistotou předvídat následky v případě uskutečnění jejího výsledku. Z úředního záznamu o podaném vysvětlení [REDAKCE] a [REDAKCE] ze dne 23. 8. 2021 vyplývá, že [REDAKCE] uvedla, že [REDAKCE] jí během 4. turnusu sáhl oběma rukama na její zadek, což se jí nelíbilo. [REDAKCE] jí pak také psal, jestli se s ním nechce vyspat, což ona odmítla a on jí dal pokoj. [REDAKCE] uvedla, že během tábora, kde byla praktikantkou, jí [REDAKCE] psal nabídku, že by se spolu mohli vyspat, nijak však na ni netlačil, ona jej odmítla a on dal pokoj.
16. Soud s ohledem na provedené dokazování a z něj učiněné skutkové závěry zamítl návrh obžalovaného na provedení důkazu znaleckým posudkem ohledně posouzení věrohodnosti poškozené [REDAKCE] a poškozené [REDAKCE] a na opakovaný výslech [REDAKCE]. Ze stejných důvodů byl pak zamítnut i návrh státního zástupce na výslech bývalé přítelkyně obžalovaného [REDAKCE] a na místní šetření v areálu tábora. S ohledem na provedené dokazování a z nich zjištěné skutkové závěry soud tyto důkazní návrhy považuje za nadbytečné.
17. K osobě obžalovaného [REDAKCE] bylo z aktuálního opisu z evidence rejstříku trestů fyzických osob zjištěno, že tento byl doposud 2x soudně trestán. Obžalovaný byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu Brno - venkov pro úmyslný trestný čin podle § 328 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody ve výměře 6 měsíců podmíněně odloženým na zkušební dobu ve výměře 24 měsíců. V této věci došlo k přeměně původně podmíněně odloženého trestu odnětí svobody v trest nepodmíněný, z něhož byl obžalovaný podmíněně propuštěn a byla mu stanovena zkušební doba ve výměře 18 měsíců, tj. do 24. 12. 2021. Z trestního příkazu Okresního soudu ve Zlíně ze dne 26. 6. 2019, č. j. 1 T 112/2019-209, je zjištěno, že obžalovaný byl tímto trestním příkazem pravomocně odsouzen za přečin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 3 alinea první trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 12 měsíců, který byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 30 měsíců. Z opisu z evidence přestupků je zjištěno, že nebyly nalezeny žádné informace o evidovaných přestupcích.
18. V souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu postupoval soud tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro rozhodnutí. Ve věci byly provedeny veškeré relevantní důkazy, které byly hodnoceny podle § 2 odst. 6 trestního řádu jak jednotlivě, tak zároveň v jejich vzájemných souvislostech. Tímto procesním postupem soud dospěl k závěru, že nelze beze všech pochybností konstatovat, že se obžalovaný dopustil jednání popsaného v bodech 1) a 2) obžaloby. Soud provedl velmi podrobné dokazování k jednotlivým skutkům obžaloby, vyslechl obžalovaného, poškozenou [REDAKCE], vyslechl rodinu poškozené [REDAKCE], v hlavním líčení četl výpověď poškozené [REDAKCE], vyslechl vedoucí a praktikantky tábora, provedl k důkazu komunikaci, z níž zjistil podrobně její obsah. Je třeba zohlednit to, že jednotlivé skutky specifikované v obžalobě nelze v rámci dokazování zcela izolovat, byť jde o

skutkově samostatná jednání, a to i s ohledem na osoby poškozené. Pokud se týká obžalovaného, pak ten se k trestné činnosti, jež mu byla podanou obžalobou kladena za vinu, nedo znal. Nedobrovolný sexuální kontakt s poškozenou [REDAKCE] zcela vyloučil. Pokud se týká komunikace zasílané poškozené [REDAKCE], připustil její nevhodnost, vyloučil však, že tímto jednáním měl v úmyslu poškozenou [REDAKCE] přimět k pohlavnímu styku. Z provedených výslechů vedoucích a praktikantek letního tábora bylo zjištěno běžné chování ze strany poškozené [REDAKCE] v okamžiku jejího pobytu na táboře v termínu, kdy mělo dojít k jednání obžalovaného popsané v bodě 1) a 2) obžaloby. Některé vedoucí dokonce potvrdili existenci sexuálního vztahu obžalovaného a poškozené [REDAKCE], o kterém se následně dozvěděli, v každém případě však dle nich mělo jít o dobrovolný kontakt. Tuto informaci jednoznačně potvrdila při svém výslechu [REDAKCE], které se svěřila poškozená [REDAKCE] s tím, že s obžalovaným měla sexuální zkušenost, a rozhodně se nevyjádřila v tom smyslu, že mělo jít o nedobrovolný pohlavní styk. Ani [REDAKCE] nepotvrdil skutečnost, jež zazněla ve výpovědi poškozené [REDAKCE], a sice, že mu měla informaci o svém znásilnění či sexuálním nátlaku obžalovaným sdělit. Podstatné skutečnosti vyplynuly také z výpovědi [REDAKCE] a jím předložené komunikace, kterou v rozhodném období činil právě s poškozenou [REDAKCE], ze které jednoznačně vyplynulo, že důvodem neúčasti poškozené [REDAKCE] na táboře v roce 2021, resp. na srpnovém turnusu, byl sice spor mezi obžalovaným a poškozenou [REDAKCE], nicméně nikoliv z důvodu obav poškozené [REDAKCE] z osoby obžalovaného, když na tento důvod poškozená poukazovala při své výpovědi u hlavního líčení, nýbrž z důvodu jejich neshody ohledně počtu praktikantek.

19. Pokud se týká výpovědi [REDAKCE], učiněné v hlavním líčení, pak tato rozhodně nepotvrzuje skutková zjištění, z nichž vycházela v rámci popisu skutku 1) a 2) obžaloba. V rámci důkazní situace v tomto směru nelze pak odhlédnout od toho, že v přípravném řízení poškozená vypovídat odmítla, a to pro jí tvrzenou existenci partnerského vztahu s obžalovaným. Výpověď svědkyně [REDAKCE] je nutno hodnotit jako výrazně rozpornou ve spojení s obsahem spisového materiálu a se samotným popisem skutků specifikovaných v obžalobě. Rozpory jsou zjištěny ve specifikaci věcí, které měl obžalovaný poškozené odnést, přičemž mělo jít toliko o notebook, kdy na konkrétní otázku, zda vzal obžalovaný pouze notebook tato jednoznačně odpověděla, že právě pouze notebook, přičemž jej měl vzít takto opakovaně. Žádné jiné osobní věci (např. kosmetické přípravky, telefon, peněženku) již poškozená neoznačila. Rozpor je také v označení místa, kde obžalovaný měl věci odebrat, kdy je původně vycházeno z toho, že osobní věci, resp. nyní pouze notebook, měl obžalovaný poškozené [REDAKCE] odcizit z její chatky, zatímco poškozená v rámci výslechu vypověděla, že notebook měla umístěný ve společné místnosti, v tzv. kečárně. Nelze odhlédnout ani od rozporu spočívajícího v tom, že jednání obžalovaného ve vztahu k poškozené [REDAKCE] v sexuální oblasti se dle obžaloby mělo stát nejméně čtyřikrát, zatímco ve své výpovědi svědkyně [REDAKCE] vypověděla, že nedobrovolný pohlavní styk proběhl dvakrát, přičemž ve třetím případě k němu svolila dobrovolně, protože se bála. Svědkyně na jedné straně uvádí, že před prvním nedobrovolným pohlavním stykem jen hlasitě brečela, mlčela však, protože měla obavy, vzápětí však vypovídá, že proti jednání obžalovaného protestovala a sice tak, že křičela, že už nechce, aby se to stalo. Ve směru těchto mnoha rozporů lze poukázat na obsah úředního záznamu, učiněného policejním orgánem na základě podaného trestního oznámení poškozené [REDAKCE]. Obžalovaný měl dle tohoto záznamu z její chatky vzít notebook, telefon, peněženku, měl jí rozepnout kalhoty (ve výpovědi u hlavního líčení poškozená [REDAKCE] zmínila, že na sobě měla mít klasické tepláky na gumu) a své jednání měl obžalovaný celkem 4 x opakovat.
20. Lze tak uzavřít, že oproti obžalobě, z ničeho neplyne, že obžalovaný osahával poškozenou [REDAKCE] na prsou, že ji odcizil osobní věci, když tato uvádí, že šlo opakovaně pouze o notebook, či že by poškozenou [REDAKCE] přitiskl ke stěně. O této okolnosti svědkyně vůbec nevypověděla, průběh samotného znásilnění popsala naprosto jinak, kdy na ní měl obžalovaný vykonat soulož zezadu, což opět z výpovědi poškozené u hlavního líčení nevyplývá. Soulož měla proběhnout

tak, že ji hodil na postel, ona spadla na břicho, chtěla však utéct, tak se otočila a v té chvíli obžalovaný měl provést soulož, tedy v tzv. misionářské pozici. Rozhodně z výsledku neplyne skutečnost uvedená v obžalobě a sice, že soulož proběhla zezadu. Případů samotného znásilnění a sexuálního nátlaku v podobě realizované soulože bez souhlasu poškozené z důvodu jejího strpění z obav z jeho postavení na táboře pak mělo proběhnout nejméně 4x (jak se podává z obžaloby v popisu skutků pod bodem 1) a 2). Tato skutečnost potvrzena výslechem poškozené nebyla, neboť tato uvedla, že takové pohlavní kontakty proběhly tři.

21. Všechny shora uvedené skutečnosti a zjištěné okolnosti jednoznačně poukazují na naprostou nevěrohodnost výpovědi poškozené [REDAKCE]. Nevěrohodnost výpovědi podporují i další zjištěné skutečnosti. Nelze přehlédnout, že poškozená [REDAKCE] ve své výpovědi na jedné straně uvedla, že na tábor v rozhodném termínu nejela z důvodu obav z osoby obžalovaného a následně uvedla, že důvodem byla lepší nabídka na jiném táboře. V tomto směru soud však poukazuje na komunikaci, kterou soudu předložil svědek [REDAKCE], z níž vyplývá pravý důvod neúčasti [REDAKCE] na předmětném turnusu tábora.
22. Soud se pak nemůže ani ztotožnit s odůvodněním poškozené v jejím následném postupu, když uvedla, že jednání obžalovaného ve vztahu k její osobě oznámila proto, že měla obavy, že stejné jednání by mohl obžalovaný páchat i ve vztahu k jiné dívce. Přitom trestní oznámení učinila až po roce, kdy v jeho průběhu neměla vůči osobě obžalovaného žádné výhrady, což nepochybně plyne z obsahu hromadného čtu vedoucích tábora, a tam uvedené přátelské komunikace. Pokud se týká poškozené [REDAKCE], pak rozhodně nelze učinit závěr, že o ni projevovala [REDAKCE] obavy v souvislosti s případným chováním obžalovaného, protože z vlastního popudu si dojednala brigádu na zcela jiném táboře, kam nakonec i odjela, ačkoliv právě s [REDAKCE] účast na táboře [REDAKCE] dojednala. Obava poškozené [REDAKCE] o [REDAKCE] pak rozhodně neplyne ani z obsahu komunikace obžalovaného a [REDAKCE] před konáním tábora ohledně [REDAKCE] (čl. 23), naopak oba jmenovaní směrem k osobě praktikantky v podstatě vtípkují s tím, že obžalovaný ji [REDAKCE] jako praktikantku přidělí. Následně se však [REDAKCE] tábora neúčastní, což [REDAKCE] sděluje až těsně před samotným termínem tábora.
23. Soud samozřejmě při výslechu svědkyně [REDAKCE] u hlavního líčení využil k posouzení její věrohodnosti úřední záznam o jejím podaném vysvětlení učiněném v přípravném řízení. Takový záznam, který slouží v řízení před soudem k úvahám o provedení výslechu svědka, sice nesmí být při výslechu svědka čten či jinak předestřen a svědek nesmí být ani nijak upozorňován na skutečnost, že v záznamu jsou uvedeny jiné skutečnosti, což však neznamená, že by vyslychající či jiná osoba nemohla v řízení před soudem otázkami objasňovat skutečnosti jinak obsažené v záznamu, a to právě za účelem posouzení věrohodnosti výpovědi takového svědka (§ 158 odst. 6 trestního řádu). Tímto procesním postupem soud v dané věci jednoznačně postupoval a v důsledku hodnocení výpovědi svědkyně [REDAKCE] ve spojení s hodnocením dalších provedených důkazů uzavřel, že výpověď svědkyně [REDAKCE] je zcela nevěrohodná, kdy tato je v rozporu se skutkovými zjištěními, učiněnými v rámci přípravného řízení, na základě kterých byla následně podána obžaloba ohledně skutků 1 a 2). V tomto směru poukazuje soud na zásadní rozpory v popisu průběhu znásilnění, jeho způsobu, resp. poloh, v jakých k němu mělo dojít, označení osobních věcí, které měl obžalovaný poškozené odcizit, míst, kde se tyto věci měly původně nacházet, a další tak, jak jsou podrobně popsány shora. Nevěrohodnosti výpovědi poškozené pak přisvědčuje i její následné chování po samotném turnusu tábora, jak vyplývá z hromadného chatu, a v neposlední řadě i její postup po podání trestního oznámení, spočívající jednak ve snaze ve věci již nevyprávět (tvrzení existence partnerského vztahu s obžalovaným) a v neposlední řadě vytvoření nepravé komunikace mezi poškozenou [REDAKCE] a poškozenou [REDAKCE] a její následné přeposlání obžalovanému, zřejmě v domnění, že tímto opatřením pro ni bude záležitost vyřešena.

24. Na základě shora uvedeného soud uzavřel, že skutkové závěry, z nichž vychází samotná obžaloba v bodech 1) a 2), nebyly v průběhu hlavního líčení prokázány. Soud tak dospěl k závěru, že provedeným dokazováním nebylo prokázáno, že se staly skutky, pro které je obžalovaný stíhán v bodě 1) a 2) obžaloby. Nebylo totiž prokázáno, že obžalovaný ■■■■■ ■■■■■ násilím donutil k pohlavnímu styku a ani nebylo prokázáno, že ■■■■■ ■■■■■ přiměl k pohlavnímu styku zneužívaje svého postavení a z něho vyplývajícího vlivu. Soud proto podle § 226 písm. a) trestního řádu obžalovaného podané obžaloby v bodech 1) a 2) zprostil, neboť existují důvodné pochybnosti o tom, že tyto skutky, pro které byla na obžalovaného ■■■■■ podána obžaloba, se staly. Je tedy nutno postupovat v souladu se zásadou „in dubio pro reo“, tedy „v pochybnostech ve prospěch obžalovaného“.
25. Soud shledal obžalovaného vinným jednáním popsaným pod bodem 3) obžaloby. Obžalovaný jednoznačně, jak se podává z obsahu jeho komunikace, kterou činil ve vztahu k poškozené ■■■■■ ■■■■■, zneužil svého postavení v tom směru, aby ji přiměl k pohlavnímu styku, či jinému srovnatelnému chování. V rámci této komunikace totiž např. poukazoval na to, že momentálně je jediný, kdo poškozenou na táboře drží, neboť oddíl pro ni nemají, navíc je to on, kdo má na táboře poslední slovo, poukazoval na to, že poškozená v táboře mezi vedoucí a praktikanty nezapadne, pokud bude odmítat sexuální kontakt a nezbyde jí nic jiného než odjet domů. Nepochybně z celého obsahu předložené komunikace v rámci celkového kontextu vyplývá působení obžalovaného svou autoritou na poškozenou ■■■■■. Obžalovaný jako vedoucí tábora rozhodně byl vůči poškozené v postavení, v němž na ni měl vliv, kterého se evidentně snažil zneužít. Popsané jednání obžalovaného směřovalo k tomu, aby přiměl poškozenou k pohlavnímu styku nebo podobnému chování. Ostatně i obžalovaný v tomto směru potvrdil, že jeho úmyslem byla snaha o navázání sexuálního kontaktu s poškozenou, byť dle jeho názoru nečinil žádný nátlak a ani nijak nezneužíval svého postavení. Rozhodně však tuto komunikaci nelze vyložit tak, jak se snažil prezentovat obžalovaný, a sice, že chtěl, aby mu poškozená o sobě něco řekla, resp. chtěl ji poznat. V tomto směru obžalovaný konkrétně poukazoval na komunikaci „*co se stane na táboře, zůstane na táboře*“, což vysvětloval obžalovaný tak, že chtěl poškozenou poznat, chtěl aby mu o sobě napsala nějaké informace s tím, že takové informace si o sobě na táboře říkají a tyto informace na táboře zůstanou. Takto však k důkazu provedenou komunikaci rozhodně vyložit nelze, přičemž je třeba ji vykládat v rámci celého kontextu komunikace, když předmětná zpráva souvisle zněla „a půlka tu sexuje každý z každým a prostě to, co se stane na táboře zůstává na táboře“. K důkazu provedená komunikace má jednoznačně převážně sexuální podtext, kdy jiný závěr nelze učinit, a to ani za situace, kdy by tato konverzace nebyla úplná. Navíc je zde nepochybně zřejmé působení vlivu pozice obžalovaného ve vztahu k poškozené. Obžalovaný je v tomto směru usvědčován výsledkem rodiny poškozené, která věrohodně pospala průběh příjezdu na tábor, důvody ukončení pobytu poškozené na táboře a následné chování poškozené. Dalším rozhodným důkazem, který soud posoudil jakožto věrohodný je výpověď poškozené ■■■■■, která zcela věrohodně popsala chování obžalovaného a vysvětlila i následnou komunikaci s ■■■■■. Její výpověď je pak též v souladu se skutkovými zjištěními učiněnými shora, týkající se např. důvodu neúčasti ■■■■■ ■■■■■ na předmětném turnusu tábora. Současně je potřeba poukázat i na komunikaci, kterou vytvořila svědkyně ■■■■■ bez vědomí poškozené ■■■■■, z čehož je zřejmé, že ■■■■■ hodlala ve vztahu k obžalovanému věc vyřešit zasláním nepravé komunikace se zavádějícím obsahem a přesunutím pozornosti toliko k ■■■■■. Tato okolnost ostatně ve spojení s dalšími důkazy vyvrací tvrzení obžalovaného o tom, že poškozená ■■■■■ a ■■■■■ byly o postupu v této věci dohodnuty.
26. Z hlediska právní kvalifikace jednání, kterým byl obžalovaný ■■■■■ tímto rozsudkem uznán vinným, soud uzavírá, že obžalovaný jak po objektivní, tak po subjektivní stránce naplnil

všechny zákonné znaky skutkové podstaty přečinu sexuální nátlak podle § 186 odst. 2, odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, a to ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaný se dopustil jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestného činu, avšak k jeho dokonání nedošlo, a sice přimět jiného k pohlavnímu styku či jinému srovnatelnému chování, přičemž při tomto jednání obžalovaný zneužil svého postavení vedoucího tábora ve vztahu k praktikantce a vlivu z něho vyplývajícího a uvedený čin spáchal na dítěti s ohledem na věk poškozené ██████████, což je v daném případě zvláště přítěžující okolností ve vztahu k odstavci 2 předmětného ustanovení, jež podmiňuje použití vyšší trestní sazby. Dítětem se v daném případě rozumí osoba mladší 18 let ve smyslu ustanovení § 126 trestního zákoníku. S poukazem na uvedené skutečnosti okresní soud uzavřel, že obžalovaný jednal v úmyslu přímém ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku.

27. Druh trestu a jeho výměru stanovil soud podle zásad stanovených v ustanovení § 38 a § 39 trestního zákoníku, zejména přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu (tj. k významu chráněného zájmu, který byl činem dotčen, ke způsobu provedení činu a k jeho následkům, k okolnostem, za kterých byl čin spáchán, k osobě obžalovaného, k míře jeho zavinění a k pohnutce, záměru a cíli), k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem jeho nápravy, dále k jeho chování po činu, k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro jeho budoucí život. Rovněž byl zohledněn jeho postoj k projednávané trestné činnosti a existence polehčujících a přítěžujících okolností, jak je definuje § 41 a § 42 trestního zákoníku. Obžalovaný se k trestné činnosti nedoznal a ke svému jednání přistupoval poměrně nekriticky, zlehčoval je, byť si byl vědom nevhodnosti komunikace, kterou poškozené ██████████ zasílal. Soud zohledňoval všechny okolnosti případu, zejména přihlédl k trestní minulosti obžalovaného, který byl již v minulosti dvakrát soudně trestán, přičemž v jednom případě šlo o trestnou činnost sexuální povahy. Jednání, pro něž je obžalovaný odsuzován, spáchal ve zkušební době podmíněného odsouzení, což samozřejmě vede soud k závěru, že dosud uložené tresty obžalovaného nijak pozitivně neovlivnily v tom směru, aby se další trestné činnosti nedopouštěl. Obžalovaný byl ohrožován trestem odnětí svobody v sazbě stanovené ust. § 186 odst. 3 trestního zákoníku, která činí v daném případě 1 rok až 5 let, neboť pokus trestného činu je podle § 21 odst. 2 trestního zákoníku trestný podle trestní sazby stanovené za dokonání trestného činu. S ohledem na okolnosti shora soud jako odpovídající a přiměřené povaze a závažnosti trestné činnosti a vzhledem k osobě obžalovaného shledává trest odnětí svobody ve výměře dva roky podmíněně odloženým na zkušební dobu tři roky za současného vyslovení dohledu nad obžalovaným. Soud je toho názoru, že chování obžalovaného s ohledem na povahu trestné činnosti, je potřeba po stanovenou dobu zvýšeně sledovat a poskytnout mu potřebnou péči a pomoc, kdy právě účelem dohledu je pomoc obžalovanému s cílem zajistit, aby v budoucnu obžalovaný vedl řádný život. I s ohledem na předchozí trestnou činnost v sexuální oblasti ve spojení s jednáním, pro které je nyní obžalovaný odsuzován a které je obdobného charakteru, lze učinit závěr, že na obžalovaného v rámci trestu a jeho druhu, resp. ukládaných přiměřených povinností či omezení, je potřeba působit v tom směru, aby si napříště obžalovaný uvědomil nevhodnost a nepřijatelnost svého jednání a vyvaroval se mu. Byť tedy obžalovaný se jednáním dopustil ve zkušební době předchozího odsouzení, soud s ohledem na okolnosti shora ještě nepřistoupil k uložení nepodmíněného trestu, když se domnívá, že na obžalovaného je potřeba ještě působit právě podmíněně odloženým trestem odnětí svobody s dohledem a zejména pak vhodným terapeutickým programem psychologického poradenství. Uložený trest včetně uloženího terapeutického programu soud shledává jako adekvátní a přiměřený s ohledem na povahu a závažnost trestné činnosti, pro kterou je obžalovaný odsuzován a současně jako odpovídající s ohledem na aktuální poměry obžalovaného.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho písemného doručení ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Písku ve dvojím vyhotovení, jež má odkladný účinek.

Státní zástupce tak může učinit pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo chybí (§ 246 odst. 1 tr. ř.).

Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce tak může učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce (§ 247 odst. 2 tr. ř.).

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytykány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obviněného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy (§ 249 odst. 1, 2, 3 tr. ř.).

Písek 17. května 2023

Mgr. Martina Petříková v. r.
předsedkyně senátu

Právní moc dne 13. 9. 2023 - výrok o vině + zprošťující výrok
Doložku PM vyznačila Pavla Kutinová dne 9. 10. 2023.

Shodu s prvopisem potvrzuje Pavla Kutinová.